

Az akarat alkímiája

Armen Töugu 2015.11.

A mai szeminárium témája az Akarathoz és az akarati folyamatokhoz kapcsolódik – az emberek által legkevésbé tudatosított területéhez. Látjuk cselekedeteink eredményeit, de a valódi akarati folyamat elsiklik mellettünk és általában tudattalan marad. És ez a mi feladatunk, hogy Emberként egyre inkább megismerjük magunkat az akaratunk szférájában is. És az, ami az akarathoz kapcsolódik – annak a lét szubsztanciális területéhez is kapcsolata van. És ma, azoknak a folyamatoknak a segítségével, amit gyakorolni fogunk – nagyon sok figyelmet fordítunk majd azokra az erőkre, amelyek a Szubsztanciákat irányítják.

Az akarat mint olyan, a valóság megváltoztatásának kérdéseivel foglalkozik.

De minden érzékelésben is jelen van az akarat. Amikor például Pirosat érzékelek, akkor ott van az Akarat, amelyik ezeken a folyamatokon keresztül hat rám. És bennem szintén egy akarati folyamat éled Válaszként ezekre az érzékelésekre. Az Akarat felel az Akaratra. Ez a válasz tudattalanul történik, és ennek a válasznak csak az eredményét tudom, mint Zöldet tudatosítani, mint komplementer Zöldet. De az, ami a szembe hatolt Zöldként, egy meghatározott akarati folyamat eredménye.

Amikor az Akarat kívülről mint Piros, és az Akarat belülről mint Zöld, együttműködik – akkor tudjuk, hogy szabad tér jön létre. Ezek (a két Akarat) semlegesítődnek, kiegyenlítődnek. Ismert, hogy ha sokáig kihelyezik a Piros észleletét, akkor olyan helyzetbe jutnak, hogy a Pirosat már nem érzélik. Vagy ha kihelyeznek egy Hangot, egy állandó hangot, akkor bekövetkezik az a pillanat, amikor a hangot már nem érzélik. De valójában az Énünk, a Tudatunk az, amelyik egy meghatározott térben van, amelyben ez a két Erő kiegyenlítődik (az Akarat belülről mint Zöld, és az Akarat kívülről mint Piros) (1)

Az Alkímia alapjában Szubsztanciákkal foglalkozik, nem igaz?

De amikor kiderül, hogy minden szubsztanciális észlelet mögött egy valós akarati tevékenység áll, akkor tovább lehet menni és meglátni, hogy minden akarati impulzus mögött, forrásaként, egy Lény áll a saját szándékaival. Akkor az Alkímiáról szóló kérdés a különböző Akarati impulzusok kölcsönhatásáról szóló kérdés is, melyek végül mint Szubsztanciák jelennek meg. Ilyen módon minden, amit tapasztalunk, észlelünk, mindaz Szellemi Lények tevékenysége, Lények akarati tevékenysége.

És Alkimistákként meg tudnánk tanulni, hogy egy meghatározott akarati-erő-tevékenységhez másik erő-tevékenységet adjunk hozzá, és ennek segítségével Transzformációt kezdeményezzünk. Mi magunk ezt az akarati tevékenységet nem tudjuk létrehozni, ennek a tevékenységnek csak a közvetítői tudunk lenni. Egyfajta szubsztanciális-akarati teremtetőivé válhatnánk. Abban a pillanatban, amikor döntést hozunk, a Saját Döntésünket, akkor egy új Akarat Teremtetőivé válunk. Abban az esetben, amikor valamit pusztán átélünk, mint az előző példában Zöld színt, amely válaszként keletkezett a Piros színre, akkor teremtető tevékenységet nem végzünk. Csak egyfajta csatornája vagyunk ekkor egy ilyen tevékenységnek.

Ugyanígy történik az Emésztésünkben is – bizonyos Szubsztancia keletkezik, és az egy bizonyos Akarat terméke. Egy olyan Lény áll mögötte, aki ezt az Akaratot kisugározza. És mi is megy végbe ekkor a tudatalattinkban? Ott egy bizonyos komplementer Akarat jön létre. Ennek a két akarati folyamatnak a kölcsönhatását, ezt a cserét nevezzük emésztésnek.

Így az, ami a két oldalról érkező Akarati áramlat kölcsönhatásából keletkezik, az adja végeredményként azt, amit Emésztésnek nevezünk.

A fejlődés feladata abban áll, hogy a már jelenlévő akarati áramlattal együtt teljes tudatban irányítsunk egy új Akarat-áramlatot, amely talán a helyes célmeghatározáshoz, más szavakkal a helyes Döntés meghozatalához szükséges.

És amikor a saját tudatunkat a Létnak ezen oldalaira irányulva fejlesztjük, akkor az Alkímiai folyamatok egyre tudatosabb munkatársaivá (együttműködőivé) válhatunk.

Ehhez a Szubsztanciák mélyebb ismerete szükséges, ami nemcsak a fizikai területre korlátozódik. Vannak Éteri Szubsztanciák, vannak Asztrális Szubsztanciák is, sőt még Én-szubsztanciák is. Mindenesetre amikor az Akarat hat valamelyik világban (a fizikai világban, az étervilágban stb.), akkor ott egyfajta Szubsztancia keletkezik ennek az Akaratnak a végtermékeként.

Meg lehet tanulni bánni például a Lelki Szubsztanciával. Ennél általános értelemben lelki melegségről, lelki hidegségről stb. beszélünk.

És ismerjük már azt a folyamatot, hogy amikor valamilyen érzést kihelyezünk, amely egy szubsztancialitás, akkor egyfajta komplementer érzés keletkezik. Ez pedig egy bizonyos fajta komplementer Akaratot hoz létre. Tudjuk azt is, hogy ekkor ennek a két minőségnek, a kezdetinek és a komplementernek a kölcsönhatása, egy bizonyos fajta semleges Szubsztancialitást épít. Úgyhogy például képesek lehetnénk az Empátia Szubsztancialitását létrehozni a Szimpátia és az Antipátia szubsztancialitásának kölcsönhatásából.

Vagy ha a karmikus princípiumokat vizsgáljuk, akkor alapjában ugyanezt találjuk. A karma úgy működik, hogy minden olyan helyzetre, melyben az ember cselekedett, egy komplementer helyzet jön létre, amelyben a komplementer Akarattal van az embernek dolga. A jövőben létrejön egy olyan komplementer helyzet, amelynek a közvetítésével az emberben kialakul egyfajta komplementer akarati impulzus. És ily módon megy végbe a „karmikus emésztés”.

Igen, át lesz dolgozva az, ami még nincs átdolgozva, ami megmaradt, amikor még egyoldalúság volt. Ez pedig komplementer cselekedetek által lesz átdolgozva.

Ez egyfajta kozmikus emésztési folyamat. A Karma – mondjuk így – a kozmikus emésztés princípiuma. És ezért mondja Rudolf Steiner, hogy a metamorfózis rejtélye az Emberszentelő Szertartásban ugyanaz, mint ami a Karma misztériumának princípiuma.

Van egy problémánk – nem láthatjuk belülről az emésztésünket, amíg nem jutunk el egy meghatározott tisztán látó szintre. Valami bemegy, aztán eltűnik a tudatból. Valami történik. És akkor, amikor valami hasznosat ettünk, akkor csak az eredmény látható – például erősebbekké válunk, vagy valamilyen erőhöz jutunk. De az életállapotnak ez az átalakulása csak egy Akarat és egy komplementer Akarat kölcsönhatásának a végeredménye. Hogyan lehet például valami belül

rejtőző dolgot kívülre vinni, feltárni és az Én számára láthatóvá tenni: hogyan hat egymásra a két Akarat?

Az egyik egy akarati szubsztancia, amit megeszünk – Kenyér vagy Bor. Vagy attól, amit belélegzünk – a Levegő. (3)

A légzés folyamatában is hasonló folyamatok mennek végbe. Vagy általában abban, amit érzékelünk. És akkor belülről komplementer akarati folyamatok lépnek be.

Hogyan lehet azt elképzelni, ami általában bennünk belül történik, hogy láthatóvá váljon az Énünk számára? Épp ez a fő kérdés.

Szükséges, hogy amikor az ember meg akarja tanulni, hogy tudatos kölcsönhatásban legyen az akarati és karmikus folyamatok Alkímiájában, akkor teljesen tudatában kell lennie a helyzetben, érzékelnie kell egy bizonyos Akaratot (amely mögött egy lény áll), érzékelni vagy a már adott komplementer Akaratot vagy a saját Akaratot, ami a Döntésen keresztül született. Például, amikor kenyeret eszem, akkor a belső akarati organizációmban egy komplementer Akarat keletkezik. A kenyér szubsztanciája sok Lény akarátának egyfajta „gombolyagjának” végterméke. Ennek a gombolyagnak minden fonala számára a tudatalatti akarati organizmusomban egy saját komplementer akarati fonal jön létre. És amikor ez a két Akarat kölcsönhatásba lép, akkor ilyen módon keletkezik az Empátia Tere (a Szabadság Tere). Így tudja az Ember Énje magát öntudatosá tenni.

Ezen túl megtörténhet, hogy az ember az Énjével nemcsak végtermékként tapasztalja ezeket a folyamatokat, hanem lehet ezek Teremtője is. Akkor olyan helyzetben lehetne, hogy a komplementer Akarat az Énjéből indulna ki, egy bizonyos saját Döntése eredményeként, és ez ennek megfelelően ez egyenlítené ki a külső hatást. Akkor az ember maga válhatna a saját Énterének teremtőjévé.

És a folyamat vagy lépés, amire most készülünk, abban áll, hogy először észleltünk valamit, és konstatáltuk, hogy valami hatással volt ránk. Ekkor ennek a lényeges tevékenységnek már nemcsak a végeredményét érzékeljük, mint valamilyen szín vagy lelki mozgás, hanem mélyebbre hatolunk – az Akarathoz, ami ezt előidézi, és eljutunk a Lényhez, aki ezeknek az érzéseknek a Teremtője. Amikor valaki azt mondja, hogy egy bizonyos téma foglalkoztatja, akkor ez már egy bizonyos lelki aktivitás végeredménye, így tudni fogja: van bennem egy belső mozgás, amit Kérdéssé formálok. Ki áll emögött, mint lény, milyen Akarattal?

Kivel érintkezek, mik az ő szándékai, milyen ő – ez a szellemi Lény (4)?

Amikor válaszolok erre a kérdésre, amikor ezzel foglalkozok, olyan helyzetbe kerülök, hogy észlelem a helyes komplementer Akaratot, még nem teremtek, hanem csak észlelek.

Ilyen módon az első feladat az ilyen vagy olyan kérdéseket előidéző lény megismerése.

1. A Szellemi Lények megismerése

Második képesség a komplementer Akarat észlelésének képessége a keletkezésének pillanatában.

2. Komplementer Akarat észlelése.

Itt azt mondhatnánk, hogy a komplementer Akarat már adott. Végbemegy egy hatás és erre való válaszként egy komplementer hatás megy végbe. Csak hagynom kell, hogy az egymás közötti kölcsönhatás végbemenjen.

Akkor beköszönt egy pillanat, amikor az Énem elveszítheti magát. Lehetőség nyílik arra, hogy ezen a ponton megálljak, és ezzel megadjam a folyamatnak, hogy végbemenjen: akkor ezt az „ént” egy teljesen más forrásból, a komplementer akaratból kapom. Az Én csak azt tartalmazza, ami már megvan, és ahhoz hozzáadódik az, amire egy bizonyos folyamat lehetőséget ad.

Még egy lépést lehet tenni, mielőtt észlelném a komplementer akaratot, ezt mondva: elhatárolódok ettől és egy szabad döntést hozok. Ez a döntés kétféle irányt vehet.

Az Énemnek két ereje van – az egyik Erő, hogy kihelyezzen valamit, kiszabadítani, a másik Erő pedig, hogy összekapcsolódjon valamivel. És ebből kiindulva azt mondhatjuk: eldönthetem, hogy a két erő közül az egyiket hagyom cselekedni, azaz vagy összekötöm magam ezzel a komplementer erővel és lehetőséget adok neki, hogy hasson rám, vagy elhatárolódok ettől a komplementer akaratú erőtől. Ebből a célból a másik képességet használjuk: kihelyezés, kiszabadítás.

3. Döntés – a. Hagyjuk a komplementer erőnek, hogy cselekedjen b. Elutasítjuk a komplementer erőt (5)

Itt nem hangzik el, hogy mi a helyes, mi a hibás. Amikor az Énünk így vagy úgy cselekszik, minden alkalommal egy bizonyos új szubsztanciát hoz létre. És megkapja, amit ez a teremtés elért ebben vagy abban az irányban. Például ha egyfajta elutasítás történt, akkor az már egy tudatos aktus eredménye. Utána egy transzformáció megy végbe, aminek köszönhetően a tudat bizonyos mennyisége adódik hozzá. Ez a magát tudatosító Én bizonyos fajta folyamata. Az Én az elutasításnak (a negatív döntésnek) köszönhetően megerősödött. Amikor belép a komplementer akarat, akkor az egy harmonizáló folyamat. Lehet, hogy ez részben életfolyamattal is kapcsolatban áll. És ez mindig így van, hogy a döntés segítségével megtapasztaljuk a Döntés Tevékenységét, amelynek eredete egy bizonyos Lényben van.

Ez szintén Transzformáció. A döntéshozattal végbemegy egy Transzformáció, amely ezt megjeleníti. Meg lehetne kérdezni: ki az, aki ezt végzi?

Ha pedig a Döntés a Saját Döntésem volt, akkor a Lények felismerésének folyamatával a következő folyamatot kapjuk – Én találkozom Önmagammal (és nem valaki mással), önmagammal szemben állok egy ilyen tevékenységben (és nem egy másik Lény előtt)

És ebben az Én – Önmagam szembenállásban lehetséges egy előrelépésre jutni, úgyhogy az Én két fele egybekapcsolódjon – az Egészbe. Ezt a folyamatot a két egymást fedő háromszög Alakjával (Dávid Csillaga) lehet szimbolikusan elképzelni. Ez a folyamat a Rák-zodiákus inspirációjának hatása alatt megy végbe.

4. Fúzió a Belső Térben.

Ekkor meg lehet tapasztalni, hogy ebben a Belső térben, ami az Én két részének egyesülése eredményeként képződött, ebbe az egyfajta befejezett Egészbe – mintegy leereszkedik valami egy bizonyos égi szférából, ami megint csak szubsztanciális, de a Tudattal is kapcsolatban áll, Kegyelem formájában. Ezt a tapasztalatot valami olyannal lehet összehasonlítani, mint amikor az Ember egy új Képességet fejleszt ki magából. Ez a Képességek Világa, amelyek még nem a sajátjaink, amelyek először mint Kegyelem ereszkednek alá (6) – ez a Világ egy még magasabb világ, mint az emberi döntések Világa. Rudolf Steiner ezt a Világot a Szellemén vagy Életszellem vagy Szellemember világának nevezi.

Így az új Képesség egy új Lehetőséget hoz, hogy másként nézzünk a világra. Feltehetjük a kérdést – ha ez a képesség áthatná az egész világot – hogyan nézne ki a világ?

A Jövő magja lenne ez, amely önmagunkban megtapasztalható, egy teljesen csíra-állapot. De még valamit lehet kérdezni – mi tud ebből a magból termésként kifejlődni, ha áthatja az egész világot – ezt Apokalipszisnek vagy Kinyilatkoztatásnak, vagy az Új Jeruzsálem egyfajta aspektusának lehetne nevezni.

5. Apokalipszis.

Meg lehet tenni a következő lépést, melyben ismét kihelyezzük az Ideális Képet, amely a jövő képességének Magjából ki tudna fejlődni az egész világban.

Aztán megtapasztalják a létrejövő modernitást. Rudolf Steiner ezt „adott[ság]nak” nevezte.

6. Hogyan néz ki most a világ.

A Jövő számára megjelent a jövő képe, mint ideál. Itt van az ember azzal, hogy mint potenciális képesség, előidézi ezt a képet. De e kettő között egyfajta Feladat áll, ami egészen más, mint amit a Kép mutatott – valós Feladat, ha szabad így mondani. Aztán még másfajta tevékenységet is elvégezhetek. Mondhatom, hogy van bennem egy meghatározott erő, ami eddig ezeknek a lépéseknek következtében megjelent bennem. Ez az erő tudna valamit létrehozni világban. Ha határtalan lenne – nagy, annyira nagy, akkor meg tudná változtatni az egész világot. De a valóságban nem annyira nagy. Lehet, hogy a szívben csak egy kicsi mennyiséget tapasztalunk meg belőle, mint Energiát vagy Erőt. Az a kérdés, hogy ha ekkora erővel rendelkezem most – most már a Feladat megoldására használom ezt az erőt – mennyire tudnám realizálni az Ideális képet ezzel az erővel már most?

Ekkor nem szabad azt mondani, hogy ez egy hatalmas feladat, belehelyezkedek és örökösen ezen fogok dolgozni. Ez illúzió lenne. Inkább mérlegelni kell, és megérteni, hogy korlátozott lehetőség áll a rendelkezésemre. (7)

Hogyan tudok ezzel a képességgel dolgozni ezen a Feladaton – ezt jelenti a mérlegelés.

7. Mérlegelés

Amikor a feladat egy része elkülönült és teljesíthetővé vált, akkor ismét fel lehet építeni a képet, és ezt mondani – ha ez át lesz dolgozva, akkor ismét fel lehet építeni egy képet és ezt mondani – amikor ez át lesz dolgozva, akkor így vagy úgy ez megjelenik az átalakított világban. Ezt Sas-tekintetnek lehet nevezni.

8. Sas-tekintet – Cél.

A Sas abszolút pontosan és nagyon részletesen képes még nagy távolságokra is látni. Nem egy általános és elmosódott képet lát. Nem úgy, ahogy ezt néhány ezoterikus gyakorlatban végzik – az alak elmosódik, hogy lássák az aurát (ami ott látható, az csak illúzió).

Ellenkezőleg, ez egy abszolút pontos kép, de a jövőbe irányul. Annak a képe, mi lesz a jövőben, de olyan, ami nem mindent átölelő, hanem olyan, amit konkrétan látunk. Ez nagyon fontos. Amikor ez létrejön, egy „akarati csípést” kapnak, a lelkiismeret felelősség-érzetet kap: képes vagyok ezt megtenni. Képes vagyok megtenni azt, amit képességgént megláttam. Ezt inkarnációra irányuló akaratnak is nevezhetjük, vagyis megtestesíteni azt, amit a jövő képeként láttam.

9. Cselekedetre való impulzus (inkarnációra irányuló akarat)

Amikor hibáznak a mérlegelésnél és „túlértékelik” erőiket – túl sokat vesznek, akkor nem kapnak késztetést a cselekedetre. Sőt, egy megdermedés áll elő – ez túl sok nekem, nem tudom megtenni.

Amikor alábecsülik az erőiket – túl keveset vesznek, akkor ezt tapasztalják: nem tudom, hogyan kell ezt megtennem.

De itt is továbbmehetünk, és ezt mondhatjuk: adott egy bizonyos cselekvésre irányuló akarat. Adott a képesség, ami a korábbi szakaszokban gyűlt össze. Most elkezdhető egy tevékenység, valamit meg lehet tenni. Ezt megelőzően a tervezés folyt. Most pedig végre kell hajtani. Valójában itt kezdődik az Alkímia. Ezt megelőzően az alkímiai folyamat terve volt (8).

Ahhoz, hogy ez a folyamat helyesen végbemehessen, az „akarni akarat nélkül” állapotát kell elérni.

10. Akarni akarat nélkül.

Vagyis a cselekedetre irányuló akaratot ki kell helyezni, és szellemileg át kell magunkat helyezni a Célba, amit megláttunk a 8A-ban. Ilyen módon szellemileg a Célba helyezkedünk, a hátrahagyott Akarat pedig visszahúzódik. Akkor azt tapasztaljuk, hogy a hátrahagyott akarat maga talál vissza hozzánk, amikor szellemileg a Célban vagyunk. De itt észre lehet venni, hogy az a folyamat, ami a saját akarat visszatérése, akadályokba ütközik. Nem olyan egyszerű szellemileg a Célban tartani magunkat, amikor az akarati folyamatokra ismét szert teszünk.

11. Saját akaratunk ismételt visszaszerzése.

Konstatáljuk, hogy amikor a koncentráció és kitartás egy bizonyos időre elmarad, akkor az akadályok (zavaró erők) átalakulnak. Puhábbá válnak és az ellenállás eltűnik. Ez valójában a két típusú Akarat transzformációjának alkímiai folyamata – az ellenható Akarat, amely a Céltól tudatosan el akar bennünket mozdítani, és az átlényegült Akarat.

12. Alkímiai transzformáció

Az utolsó lépés a tizenharmadik, az Új érzés vagy új észlelő Szerv.

Egyfajta transzformálódott Szubsztanciát tapasztalnak az asztráltestükben vagy az étertestükben vagy akár a fizikai testükben, mint új észlelő képességet, ami rendelkezésükre áll.

A fizikai testünk mint észlelő szerv, e szerv hajlamaként – mondta Rudolf Steiner.

Most már csak abszolválni kell [ezt a szervet]. Ezért mondhatjuk, hogy ez egy új észlelő Szerv a testiségben.

A 13. lépést az egész zodiákus kör erői inspirálják. A nyolcadik és kilencedik lépést a Sas-Skorpió két aspektusa inspirálja, a 8a és 8b lépések mutatják ezt.

1. Lények megismerése – **Kos**

2. Komplementer akarat érzékelése – **Bika**

3. Döntés – **Ikrek**

a. Hagyni, hogy hasson a komplementer akarat

b. Elhatárolódni a komplementer akarattól

4. Összeolvadás a belső térben – **Rák**

5. Apokalipszis – **Oroszlán**

6. Hogyan néz ki most a világ – **Szűz**

7. Mérlegelés – **Mérleg**

8.a Sas-tekintet – Cél – **Sas**

8.b Cselekedetre való impulzus (inkarnációra irányuló akarat) – **Skorpió**

9. Akarni akarás nélkül – **Nyilas**

10. Visszatalálás a saját akarathoz – **Bak**

11. Alkímiai transzformáció – **Vízöntő**

12. Új észlelő szerv – **Halak**

(németről oroszra Mark Gringols, oroszról magyarra Rákos Éva fordította)